

**ΟΜΙΛΙΑ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΗΒΩΝ & ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΟΝ Ι.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΑΟ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΙΕΡΟ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΑ 20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ & ΑΓ. ΒΛΑΣΙΟΥ
ΚΥΡΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΤΗΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015**

Μέ αισθήματα ειλικρινούς και βαθυτάτης συγκινήσεως έτελέσαμε σήμερα στην έδρα της Τοπικής μας Έκκλησίας, στο Μητροπολιτικό Ναό, τό ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Άγίου Βλασίου κυρού Νικοδήμου.

Μέ την εύκαιρία της συμπληρώσεως είκοσι έτών από την αιφνίδια εις Κύριον έκδημία του.

Αυτή την ανθρωπίνως δύσκολη ώρα μās ενισχύει και μās παραμυθεϊ ή ύψηλή παρουσία του πολυσεβάστου και ήγαπημένου πνευματικού μας Πατρός, Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ.κ. Ίερωνύμου καθώς και όλων των έκλεκτών ιεραρχών που προσήλθαν μέ προθυμία και αγάπη νά τιμήσουν τή μνήμη του έκλιπόντος αδελφού μας.

Μέ τά πνευματικά μας μάτια, όσοι τόν γνωρίσαμε και τόν αγαπήσαμε , βλέπομε ένώπιον μας, αυτή την ήμέρα την αφιερωμένη στη μνήμη του, τόν άξιο κληρικό, τόν κήρυκα του Εύαγγελίου, τόν καθοδηγητή της νεότητας, τόν πρόθυμο συμπαραστάτη των πασχόντων, τόν έμπιστο φίλο και αδελφό.

Αυτά και άλλα πολλά υπήρξε ό αείμνηστος ιεράρχης, ό όποιος από την παιδική του ήδη ήλικία, αφιερωμένος αγνά στην Έκκλησία, προχώρησε βήμα-βήμα έν παιδεία και νουθεσία Κυρίου και αναβαίνοντας μέ την φυσική ανέλιξη του χρόνου τίς ιερατικές βαθμίδες έφθασε μέχρι και του έπισκοπικού αξιώματος.

Ύπηρεξε εργάτης του άμπελώνος του Κυρίου, ό όποιος απέβλεπε πάντοτε προς την πνευματική άνύψωση, εκείνος που άπλωσε μέ προθυμία τό χέρι στο άροτρο και ποτέ δέν στράφηκε προς τά όπίσω κατά τόν σχετικό λόγο του Κυρίου μας.

Ὁ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλος καί ὁ διακαῆς πόθος γιά τήν πνευματική οἰκοδομή τοῦ ἐμπιστευθέντος εἰς αὐτόν ποιμνίου, ὑπῆρξε ἡ διαρκῆς καί σταθερή φροντίδα καί μέριμνα του.

Αὐτή τή μέριμνα εἶχε ὡς σκοπό καί ἐπίκεντρο τῆς ζωῆς του ὁ ἐκλιπών ἱεράρχης, ὅπου καί ἄν ἐκλήθη νά ὑπηρετήσῃ. Ἀνάλωσε τόν ἑαυτό του χωρίς ἐπιφυλάξεις στήν διακονία τῆς Ἐκκλησίας.

Ὡς ὑπεύθυνος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν οἰκοτροφείων, ὡς ἀρχιδιάκονος, ὡς ἱεροκήρυκας καί πνευματικός, ὡς συντονιστής τοῦ ἔργου γιά τή νεότητα, ὡς Ἡγούμενος τῆς ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ ὁσίου Λουκᾶ τοῦ Στειρώτου, ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας, ὡς ἀπλός καί ταπεινός διακονητής, ὅπου καί ἄν βρέθηκε, ἔδωσε ἄριστα δείγματα ἐκκλησιαστικῆς διακονίας.

Εἶναι βέβαιο ὅτι καί στή Ναύπακτο, πού δέν τοῦ δόθηκαν ἐπαρκῆ χρονικά περιθώρια, θά ἔκανε τό ἴδιο καί ἀπό τή θέση τοῦ Μητροπολίτου, καί ἀπό ὅσο γνωρίζουμε ὅλοι μας μέσα στόν ἐλάχιστο χρόνο ζέστανε πολλές ψυχές.

Γιά μένα προσωπικά ὑπῆρξε ἀληθινός φίλος καί ἀδελφός.

Τόν γνώρισα τό 1977, ὅταν εἰσήλθαμε καί οἱ δύο στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί ἔκτοτε συνδεθήκαμε μέ δυνατή φιλία καί εἰλικρινῆ ἀγάπη.

Τό 1982 ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὁδήγησε τά βήματά μου στή Βοιωτία μέ παρακίνηση καί τοῦ Νικοδήμου, καί χειροτονήθηκα πρεσβύτερος ἀπό τόν κοινό πολυσέβαστο πνευματικό μας πατέρα, τότε Μητροπολίτη Θηβῶν καί Λεβαδείας καί νῦν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας κ.κ. Ἱερώνυμο, στόν Ὅποιο καί ὁ μακαριστός Νικόδημος καί ἐγώ προσωπικά αἰσθανόμαστε πάντοτε εὐγνωμόνως πνευματικοί ὀφειλέτες.

Ἀλησμόνητη θά μοῦ μείνει ἡ κοινή ἐκκλησιαστική μας διακονία καί ἄριστη συνεργασία μέ τό Νικόδημο τόσο στά ποικίλα καί πλούσια προγράμματα τῆς Βοιωτικῆς Ἐκκλησίας, ὅσο καί στή Μονή μας, ὅπου μέσα στη δεκαετία τοῦ 1980 μαζί μ' ἕναν ἄλλο ἀγαπημένο καί

κατηρτισμένο αδελφό μας, τόν π. Δοσίθεο αγωνισθήκαμε για την
ὀργάνωση τῆς ζωῆς τοῦ ἱστορικοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ὁσίου Λουκά.

Ἡ ἐκλογή του σέ Μητροπολίτη Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου
τόν Ἰανουάριο τοῦ 1995, ἡ χειροτονία του καί ἡ ἐνθρόνιση του μᾶς
γέμισαν ὅλους πνευματική χαρά καί ἠθική ἱκανοποίηση γιατί ἕνας
ἄδολος ἐργάτης τοῦ εὐαγγελίου τιμήθηκε ἀπό τήν Ἐκκλησία μας.

Τό βιώσαμε σάν μια ἠθική δικαίωση γιά τήν Τοπική μας
Ἐκκλησία, τήν ὁποία ὁ Νικόδημος εἶχε ὑπηρετήσει μέ τόσο ζῆλο καί
αὐταπάρνηση.

Καί αἴφνης μόλις δύο μῆνες μετά τήν ἐνθρόνιση του ἔπεσε σάν
κεραυνός ἡ ζοφερή εἶδηση: ὁ Νικόδημος ἔχασε τή ζωή του σέ τροχαῖο
δυστύχημα κοντά στήν Κόρινθο, τήν 21^η Μαΐου τοῦ 1995.

Ὁ κληρὸς καί ὁ λαὸς τῆς Βοιωτίας, πού τήν εἶχε κυριολεκτικά
ὀργώσει, πάγωσε. Θρῆνος καί πένθος γιά τό Νικόδημο. Μᾶς ἄφησε
πρόωρα, διακόπτοντας τήν ἀρχιερατική του διακονία πρὶν προλάβει νά
τήν ἀρχίσει, ἀφήνοντας κενό στήν Ἱεραρχία, στήν Ἐκκλησία τῆς
Ναυπάκτου καί στό λαό της.

Τόν πόνο μας παρηγόρησε ἡ ἐπακολουθήσασα ἐκλογή ἑνός
διακεκριμένου κληρικοῦ τοῦ νῦν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, ὁ ὁποῖος διακρίνεται γιά
ἀδιάβλητο ἦθος καί τήν ὑψηλή θεολογική συγκρότηση.

Μακαριώτατε,

Γνωρίζουμε πολύ καλά τόν πατρικό Σας πόνο γιά τήν ἀπώλεια τοῦ
ἐκλεκτοῦ Πνευματικοῦ Σας τέκνου καί ἀναστήματος.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε εἰλικρινῶς γιατί παρὰ τήν πολυεύθυνο διακονία
Σας, σήμερα βρίσκεστε κοντά μας.

Πιστεύω ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε ἤδη τί σημαίνει γιά ἐμᾶς ἡ ἐνταῦθα
παρουσία Σας.

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Σας εὐχαριστοῦμε ἐγκάρδια γιατί μέ τήν παρουσία Σας τιμᾶτε σήμερα τόν πρόωρα τελειωθέντα Συνεπίσκοπο, τόν δικό μας κληρικό καί ἀδελφό.

Ἐντιμώτατοι ἄρχοντες,

Ἀγαπημένοι μου πατέρες καί ἀδελφοί,

Πνευματικά τέκνα, φίλοι καί συμπατριώτες τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου,

σᾶς εὐχαριστῶ γιατί γνωρίζω ὅτι κρατᾶτε στήν καρδιά σας ἀκοίμητο τό καντήλι τῆς μνήμης καί προσευχῆς γιά τόν Νικόδημο, πού τόν γνωρίσατε, τόν ἀγαπήσατε καί τόν θεωρεῖτε πάντοτε δικό σας ἄνθρωπο.

Νά εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του!